ΣΤΙΣ ΔΥΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

Ἐγκληματικότης καὶ κοινωνικὴ ἀνασφάλεια

Ἀνησυχίες γιὰ τὸ μέλλον

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδιαιτ. Ὑπηρεσία).— «Κανονικά, ἡ καταναλωτική κοινωνία, μὲ τὸ νὰ προσφέρη στὸν πολίτη περισσότερα ὑλικὰ ἀγαθά, περισσότερα ἀπὸ τὴν μὴ καταναλωτική, τὴν λιτὴ καὶ τὴν αὐστηρή, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίζη στὸ ἄτομο τὴ σιγουριά. Συμβαίνει τὸ ἀντίθετο, ὡστόσο. Παραδίνει τὸν πολίτη στὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ἀνασφάλεια, γιατί δὲν σταμάτησε τὴν πλεονεξία καὶ γιατί ἀνοίγει τὴν ὄρεξη τοῦ μὴ ἔχοντος.

»Ἔτσι ὁλόενα περισσότεροι πολίτες στὶς καταναλωτικὲς κοινωνίες γιὰ ν' ἀποκτήσουν ὑλικὰ ἀγαθὰ ἢ τὸ ἀντίθετο, γιὰ νὰ προστατεύσουν τὰ ὑλικά ἀγαθά τους, τὴν ἡσυχία τους ἢ ἀκόμα καὶ τὴ ζωή τους, ἀναγκάζονται νὰ ὁπλοφοροῦν, γιὰ νὰ ἀμυνθοῦν σὲ περίπτωση ἀνάγκης. Κατὰ λογικὴ συνέπεια τὸ ἐμπόριο τῶν ἐλαφρῶν ὅπλων πλαταίνει συνεχῶς. Ὅπως ἄλλωστε πλαταίνει καὶ τὸ ἔγκλημα σὲ κάθε μορφή του».

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια δίνει μιὰ πλευρὰ τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας ὁ Βρεταννὸς κοινωνιολόγος Μπάρτ Λέμνον, ποὺ ἐπισκεπεῖ τὶς ἐξελίξεις στὸν χῶρο τῶν καταναλωτικῶν κοινωνιῶν στὴ διάρκεια τοῦ 1976.

«Οἱ ἐξελίξεις ἀκολούθησαν τὴν πορεία τους, γράφει σὲ ἐπίκαιρη ἀνάλυσή του. Περισσότερη ἀνασφάλεια περισσότερα ὅπλα γιὰ τὴν ἐξασφάλιση κα ποιας σιγουριᾶς— ἢ γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἀγαθῶν ποὺ ἀνήκουν σὲ ἄλλους. Δὲν πρέπει, ὡστόσο νὰ νομίση κανεὶς πὼς πρόκειται γιὰ μιὰ πορεία ποὺ θὰ μποροῦσε καὶ ποὺ θὰπρεπε νὰ τὴν ἀποφύγη ὁ ἄνθρωπος. Ἀκόμα καὶ ἐκεῖνοι ποὺ βάλλουν κατὰ τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας, αὐτὴν ὀνειρεύονται καὶ αὐτὴν κατασκευάζουν μὲ τὰ πυλωτὴ οἰκονομικά τους προγράμματα. Σὲ ὁλόενα καὶ περισσότερα ὑλικὰ ἀγαθὰ ἀποβλέπουν καὶ οἱ Κινέζοι καὶ οἱ Ρῶσοι καὶ οἱ Κουβανοί. Καὶ ἂν μπορέσουν νὰ τὰ ἀποκτήσουν γιὰ τοὺς λαούς τους, θὰ ἔχουν πέσει καὶ αὐτοὶ μέσα στὸν ἴδιο φαῦλο κύκλο. Κανεὶς δὲν μένει στὴν λιτότητα ἀπὸ ἰδεολογικὴ τοποθέτηση. Μένει ἐξ ἀνάγκης, γιατὶ ἡ οἰκονομική του ἀνάπτυξη καθυστέρησε γιὰ τὸν ἄλλο ἢ βάτο λόγο. Ἐπομένως δὲν ἔχουν δίκιο ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν πολλὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ καὶ ταυτόχρονα νὰ ὑπάρχη ψυχικὴ γαλήνη ἀσφάλεια καὶ κοινωνικὴ εἰρήνη. Μιὰ μελέτη τῶν κοινωνικῶν νόμων ὅλων τῶν χωρῶν μᾶς δίνει τὴν ἑξωλυτη ἀπάντηση πάνω σ' αὐτό».

Κατὰ τὸν ἴδιο περίπου τρόπο βλέπουν τὴν καταναλωτικὴ κοινωνία καὶ ἄλλοι Ἐυρωπαῖοι σχολιασταί, μὲ παραλλαγὲς μᾶλλον ἀσήμαντες στὴν διατύπωση τῶν παρατηρήσεών τους καὶ τῶν συμπερασμάτων τους. Τὸ ρεπορτάζ ποὺ ἀκολουθεῖ μεταδίδομενο ἀπὸ τὴ Ρώμη, συμπληρώνει τὸν πίνακα:

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΜΕ ΑΔΕΙΕΣ ΟΠΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Ἡ καταναλωτική κοινωνία τῶν ἀφθόνων ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ὑπερβολικῶν ἐξόδων, ἡ κοινωνία στὴν ὁποία καθένας ζοῦσε πέρα ἀπὸ τὶς οἰκονομικὲς δυνατότητές του καὶ χρεωνόταν, ἀνήκει ἴσως στὸ παρελθόν. Δέν θὰ ὑπάρχη, πιθανῶς στὸ μέλλον αὐτὴ ἡ πλουσία ἄνθηση τῶν ἀγαθῶν καὶ προϊόντων. Ἡ λιτότητα θὰ διαμορφώση τὴ νέα κοινωνία. Θὰ ὑπάρχει ὅμως ἀκόμα μεγάλη ἄνθηση στὴν διάθεση, ἀγορὰ καὶ διάθεση τῶν ὅπλων καὶ στὴν κατανάλωση ἀναιρῶν, μεγαλύτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

»Τὸ φαινόμενο εἶναι παγκόσμιο: Καθένας θέλει νὰ ἔχη τὸ ὅπλο του. Ζεῖ σὲ μία κοινωνία, ὅπου ἡ βιαιότητα, ἡ ἐπίθεση, ἡ κλοπή, ὁ βιασμὸς παίρνουν διαστάσεις μεγαλύτερες διαστάσεις. Καί, εἴτε γιὰ λόγους προσωπικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀμύνης, εἴτε γιὰ λόγους ἀντεκδικήσεως καὶ ἐπιθέσεως — πρόκειται γιὰ ἕναν φαῦλο κύκλο —πολλοὶ ἀποκτοῦν ὅπλο. Καὶ ἕνα ὅπλο, θὰ χρησιμοποιηθῆ.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν παρατηρεῖται αὐτὴ ἡ διάβαση τῆς βίας καὶ τῆς ἐγκληματικότητας στὸν κόσμο καὶ καθημερινὰ συμβαίνουν ἐπεισόδια καὶ συγκρούσεις στὶς μεγαλουπόλεις, καὶ τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο εἶναι πάρα γεμάτο. Βέβαια, ἄλλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν πιστόλι δὲν τὸ χρησιμοποιοῦν, διότι σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση οἱ πόλεις θὰ μετατρέπονταν σὲ πεδία μάχης. Ἀλλὰ χρησιμεύει καὶ σ' αὐτοὺς εἴτε γιὰ ν' ἀπειλήσουν, ἢ νὰ ἐκβιάσουν ἢ νὰ πυροβολήσουν στὸν ἀέρα, ἔστω.

Στὴ Ρώμη, πολλοὶ σωφέρ λένε: «Εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πελάτες ποὺ ζοῦν καὶ τοὺς μεταφέρουμε σὲ κάποιο σημεῖο τῆς πόλεως, εἶναι ὠπλισμένοι. Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ κάνουμε ἔρευνα στὸν καθένα». Τὸ φαινόμενο τῆς ὁπλοφορίας εἶναι γενικό. Παρατηρεῖται καὶ στοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, ἀλλὰ περισσότερο στὴν ὑπαιθρο. Οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου λένε ὅτι εἶναι περισσότερο δικαιολογημένοι νὰ φέρουν ὅπλο. Τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ προστατεύουν τὴ ζωή τους καὶ τὴν περιουσία τους, ἐφ' ὅσον τὰ ὄργανα τῆς τάξεως βρίσκονται μακρυὰ ἀπὸ τὰ κτήματά τους.

Γιατί, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι θέλουν κυρίως τώρα, στὴν ἐποχή μας, νὰ προμηθευθοῦν ἕνα ὅπλο; Γιατὶ αὐτὸς ὁ γενικὸς ἐξοπλισμὸς τῶν κατοίκων, ὅπου καὶ ἂν βρίσκονται;

Ἀπὸ ψυχολογικὴ ἄποψη, γράφει ὁ Ἰταλὸς εἰδικὸς Κάρλο Βιτέλα, εἶναι κάπως ἀκατανόητο ἕνας ἄνθρωπος νὰ προμηθεύεται ὅπλο γιὰ τὴν προστασία τῆς προσωπικῆς του ἀσφαλείας. Γιατὶ ὅμως, τὸ κάμει; Ἡ μόνη ἐξήγηση ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ δώση κανεὶς εἶναι ὁ ὑπερβολικὸς φόβος ποὺ τὸν κατέχει. Ἔτσι, τὸ φαινόμενο διαμορφώνεται σαφές. Ὑπάρχει μία γενικὴ ψυχολογικὴ διάθεση πρὸς τὸ ὅπλο. Σήμερα, πολλοὶ φέρουν ὅπλο νομίμως. Οἱ στρατιωτικοὶ ἢ οἱ ἀστυνομικοί. Σὲ ὡρισμένες πόλεις τῆς Ἰταλίας ἔχουν δικαίωμα νὰ ὁπλοφοροῦν καὶ οἱ ἐκπαιδευτές. Ὕστερα ἀπὸ τόσες δολοφονικὲς ἐπιθέσεις ποὺ ἔγιναν ἐναντίον τους. Αὐκετοὶ δικηγόροι ζήτησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ὁπλοφοροῦν. Ἔτσι, ἀλυσιδωτὰ ἕνας—ἕνας φροντίζει καὶ ἐξοπλίζεται γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, καὶ οἱ ἄλλοι τὸν μιμοῦνται.

Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι ὁλόενα περισσότεροι νέοι ζητοῦν νὰ ἔχουν ὅπλο καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἀναβασμοῦ ἢ ἀποπείρας ἐκβιασμοῦ, τὸ χρησιμοποιοῦν ἐναντίον πιθανῶν ἀντιπάλων καὶ ἐχθρῶν. Πολλοὶ ταξιτζῆδες ζητοῦν ἄδεια ὁπλοφορίας, διότι συχνὰ πέφτουν θύματα ληστείας. Ποιὸς μπορεῖ νὰ τὴν ἀρνηθῆ; Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρξει ἄρνηση, μπροστὰ στὴν προστασία τῆς ζωῆς του, ἕνας ταξιτζῆς, δὲν θὰ τὴν λάβη ὑπ' ὄψιν του. Θὰ ὁπλιστῆ.

Ὑπάρχει αὐτὴ τὴ στιγμὴ ψυχολογία μαζικοῦ ὁπλισμοῦ τόσο στὴν Εὐρώπη, ὅσο καὶ στὴν Ἀμερική. Ἐκεῖ μάλιστα, τὸ φαινόμενο ἔχει προσλάβει ἐκρηκτικὲς διαστάσεις σὲ σημεῖο ποὺ ὁ νέος πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ θέλη νὰ λάβη μέτρα ὥστε νὰ μὴν εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποκτᾶ ὁ καθένας ὅπλο, μὲ τόση εὐχέρεια. Ὁ Ἀμερικανὸς πολίτης μπορεῖ νὰ στείλη τὸ ἀντίτιμο καὶ μιὰ ἐπιστολὴ σὲ ἕνα κατάστημα ποὺ πουλᾶ ὅπλα, νὰ λάβη ταχυδρομικῶς τὸ ὅπλο ποὺ ζήτησε. Ὑπάρχει μὲ ἄλλα λόγια ἕνα «νόμιμο» λαθρεμπόριο ὅπλων, ποὺ ἡ πολιτεία τὸ ἀνέχεται καὶ δὲν παίρνει μέτρα γιὰ νὰ τὸ περιορίση.

Ἀλλὰ καὶ στὴν Εὐρώπη εἶναι σχετικὰ εὔκολο νὰ ἀποκτήση κανεὶς ὅπλο. Φυσικὰ ἰσχύει κατὰ χώρες αὐστηρὴ νομοθεσία, ἀλλὰ μὲ μεγάλη εὐχέρεια μπορεῖ ὁποιος θέλει νὰ ἀποφύγη τὰ ἐμπόδια ποὺ θέτει ὁ νόμος. Κάθε χρόνο διαρκῶς περισσότερα ἄτομα ζητοῦν ἄδεια γιὰ νὰ φέρουν ὅπλο καὶ τὴν ἀποκτοῦν. Οὐσιαστικὰ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη σπίτι ποὺ νὰ μὴν ἔχη ὅπλο. Ἔφθασε νὰ εἶναι μιὰ φιλοδοξία, ὅπως εἶναι τὸ αὐτοκίνητο. Ὅλοι ἐπικαλοῦνται σὰν ἐπιχείρημα, ὅτι τὸ χρειάζονται γιὰ λόγους ἀμύνης. Ἀλλὰ σὲ κάποια δεδομένη στιγμὴ εἶναι δυνατὸ νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν. Ἡ οὐσία εἶναι ὅτι στὴν ἐποχή μας, πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὸ νόμο, θεωροῦν ὅτι πρέπει νὰ προστατευθοῦν μόνοι τους, σὲ ἕναν κόσμο, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν κακοποιῶν αὐξάνεται συνεχῶς.

Δὲν εἶναι μόνο τὰ καταστήματα ποὺ πουλοῦν ὅπλα τόσο στὴν Εὐρώπη ὅσο καὶ στὴν Ἀμερική. Ὑπάρχουν παντοῦ κέντρα μαύρης ἀγορᾶς, ὅπου μπορεῖ νὰ προμηθευθῆ κανεὶς ὅπλο ὁποισδήποτε μάρκας καὶ μάλιστα σὲ χαμηλὴ τιμή. Αὐτὰ τὰ κέντρα κάνουν χρυσὲς δοσολεψίες.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους ὅπλων ἔλεγε στὴν Ρώμη, σὲ ἕναν δημοσιογράφο: «Μὴ μᾶς κάνει ἐντύπωση. Αὐτὸ ποὺ ἐπιτρέπεται γίνεται μὲ τὶς κυβερνήσεις, οἱ ὁποῖες ἐπιδιώκουν διαρκῶς περισσότερα ὅπλα, παρατηρεῖται καὶ μὲ τὰ ἄτομα. Σὲ μιὰ ἐποχὴ γενικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὁ καθένας ζητάει τὸ ὅπλο του γιὰ ὥρα ἀνάγκης. Καὶ ἡ οὐσία εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ ὥρα ἔρχεται σὲ κάποια στιγμή. Οἱ ἄνθρωποι θεωροῦν ὅτι ἀπειλοῦνται ἀπὸ κάποιον ἐχθρὸ ποὺ παραμονεύει καὶ θέλουν νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀμυνθοῦν».

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΜΠΛΟΚ

Οἱ σχολιασταὶ τοῦ μαρξιστικοῦ συνασπισμοῦ βεβαίως, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς εἰσόδου τοῦ Νέου Ἔτους, σφυροκοποῦν τὴν δυτικὴ καταναλωτικὴ κοινωνία. Τὴν χαρακτηρίζουν σὰν φυτώριο ἐγκληματικότητος καὶ ἀνασφάλειας, ἀλλὰ δὲν προχωροῦν στὴν βαθύτερη παρουσίαση τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ ὑλικὸ ἀγαθό. Οἱ χῶρες τους ἀπέχουν ἀκόμα πολὺ ἀπὸ τὰ ἐπίπεδα παραγωγῆς τῶν δυτικῶν χωρῶν σὲ καταναλωτικὰ ἀγαθὰ καὶ κυρίως ἀγαθὰ πολιτελείας, τουλάχιστον γιὰ τοὺς ἀνατολικοὺς λαούς. Ἀλλὰ καὶ δὲν παύουν νὰ παίρνουν μέτρα γιὰ τὴν προστασία ἐκείνων ποὺ κατέχουν ἔστω καὶ περισσεύμενα ἀγαθά.

Ὅσο λιγώτερα ἀγαθὰ διαθέτεις, τόσο λιγώτερο φοβᾶσαι, τόσο λιγώτερο αἰσθάνεσαι ἀνασφαλής, γράφει στὴν ἀνάλυσή του ὁ δρ Λέυνον, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ἡ ἀνασφάλεια ὑπάρχει. Γι' αὐτὸ ὑπάρχουν τὰ δικαστήρια ποὺ προστατεύουν μὲ βάση τὸ νόμο, ἐκείνους ποὺ προσφεύγουν σ' αὐτὰ γιὰ νὰ καταγγείλουν τὸν ἐπίβουλο πλησίον. Δὲν ὑπάρχουν στατιστικὲς ποὺ νὰ μᾶς δίνουν τὴν ἀκριβῆ ἔκταση τῶν ληστειῶν, τῶν κλοπῶν, τῶν διαρρήξεων, τῶν πλαστογραφιῶν κλπ., ἢ τῶν πράξεων ἀμύνης, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὁ ρυθμὸς θὰ εἶναι ἀσφαλῶς μικρότερος σὲ σύγκριση μὲ τὰ δυτικὰ ἐπίπεδα. Καὶ αὐτὸ γιατὶ εἶναι εὐθέως ἀνάλογος αὐτὸς ὁ ρυθμὸς πρὸς τὶς ποσότητες τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ποὺ διαθέτει κανείς, καὶ πρὸς τὶς ποιότητές τους ἐπίσης».

Ὁ δρ Λέυνον δὲν δέχεται τὴν ἄποψη ὅτι οἱ ἀνατολικὲς χῶρες μποροῦν νὰ ἐξουδετερώσουν καὶ αὐτὸν τὸν κίνδυνον ποὺ δημιούργησαν οἱ δυτικὲς καταναλωτικὲς κοινωνίες μὲ τὸ νὰ κατανέμουν ἐξ ἴσου τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, καὶ νὰ μὴν προκαλοῦν ἀντιθέσεις μεταξὺ τάξεων καὶ ἀτόμων. «Γιὰ τὸν ἀπλούστατο λόγο, γράφει, γιὰ τὸν ὁποῖο δὲν μποροῦν νὰ καλύψουν μιὰ καὶ καλὴ τὶς ἀνάγκες ὅλων τῶν πολιτῶν σὲ καταναλωτικὰ ἀγαθά. Γιὰ νὰ καλυφθοῦν π.χ. οἱ ἀνάγκες τῶν Ρώσων σὲ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα στὸν βαθμὸ ποὺ ἔχουν καλυφθῆ στὴν Ἀμερική, στὴ Σουηδία, στὴ Γερμανία, στὴ Γαλλία στὴ Βρεταννία, πρέπει νὰ περάσουν τουλάχιστον τριάντα χρόνια. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ λίγοι ποὺ διαθέτουν αὐτοκίνητα, οἱ πολλοί ὄχι, μὲ ἀποτέλεσμα τὶς ἀναπόφευκτες ἀντιθέσεις. Στὸ μεταξύ, θὰ μπαίνουν στὴν κυκλοφορία ἄλλες ποιότητες ὑλικῶν ἀγαθῶν ποὺ θὰ ἐξουδετερώνουν τὶς παλαιές, καὶ ἔτσι ὁ φαῦλος κύκλος θὰ δημιουργῆται καὶ ἐδῶ ἀναπότρεπτα».

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ὅμως ἡ θεωρητικὴ ἀντιδικία δὲν παίρνει τέλος.

Η ΝΕΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ

Ὁ Τσαγλαγιαννκὶλ γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ τουρκικὴ πολιτική

ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΑΓΚΥΡΑ. Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἰσαγλαγιαγκίλ, μιλώντας σὲ συνεργάτη τῆς ἐφημερίδος «Τερζουμάν», γιὰ τὴν ἐξωτερική πολιτικὴ τῆς χώρας του, κατὰ τὸ 1976, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μπορῶ νὰ πῶ μὲ ἄνεση, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Τουρκίας, κατὰ τὸ προηγούμενο ἔτος ὑπῆρξε εἰρηνικὴ καὶ ἐνεργεῖ ἐμπιστοσύνη. Ἀσκήθηκε μὲ τρόπο, ὁ ὁποῖος συνέβαλε καὶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Αὐτὸ εἶναι ἀληθές. Δὲν νομίζω ὅμως ὅτι, μόνο μὲ τὰ λόγια αὐτά, παρέχω γενικὴ εἰκόνα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικά.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀσκήθηκε ἀπὸ κυβέρνησι Συνασπισμοῦ. Πῶς ὅμως καθωρίσθηκε καὶ πῶς ἔγινε ἡ ἐφαρμογή της; Ἂν ἀναζητήσουμε τὰ χαρακτηριστικά της στὸ σημεῖο αὐτό, εἶναι δυνατὸν νὰ διαπιστώσουμε διαφορές. Ὅπως εἶναι γνωστό, πρὸ διετίας εἶχεν ἐκδηλωθῆ κυβερνητικὴ κρίσι. Μὲ ἀφορμὴ τὴν παράτασι τῆς κυβερνησίας, συνενώθηκαν 4 κόμματα. Τὰ κόμματα αὐτά, στὴν πραγματικότητα εἶχαν διαφορετικὲς ἀπόψεις μεταξύ τους, στὰ θέματα ὅπως τὸ Κυπριακό, ἡ ΕΟΚ., οἱ Ἕλληνο—Τουρκικὲς σχέσεις καὶ οἱ σχέσεις μετὰ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ λόγου χάρι, τὰ 4 κόμματα τοῦ Συνασπισμοῦ, εἶχαν πολὺ διαφορετικὲς καὶ μάλιστα ἀντίθετες, μεταξύ τους ἀπόψεις.

Οἱ ἀπόψεις αὐτὲς ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν ἀρχή, κατακτήσεως τοῦ συνόλου τῆς νήσου καὶ φθάνουν νὰ ὑποστηρίζουν ὅτι, ἡ διχοτόμησι ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη λύσι.

Ὅταν ὅμως σχηματίσθηκε ἡ κυβέρνησι Συνασπισμοῦ, τὰ κόμματα ποὺ μετέσχον, κατέβαλαν προσπάθειες γιὰ νὰ συμπέσουν οἱ ἀπόψεις τους, σ' ἕνα κοινὸ σημεῖο. Τὸ σημεῖο αὐτό, ἴσως νὰ μὴ καλύπτη ἀπόλυτα τὶς ἐπιθυμίες τῶν κομμάτων, «ἀλλὰ ἐν μέρει μόνον».

Οἱ προγραμματικὲς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως — συνέχισε ὁ κ. Τσανλαγιαννκίλ — ἀναφέρουν: Ἡ κυβέρνησίς μας, θὰ ἀκολουθήση πολιτικὴ ἡ ὁποία, θὰ κατοχυρώνη τὴν ἀσφάλεια καὶ τὸ μέλλον τῆς τουρκικῆς κοινότητος στὴν Κύπρο. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θὰ ὑλοποιηθῆ μὲ διαπραγματεύσεις.

Ὅπως εἶναι φανερό, ἀπὸ τὶς δηλώσεις αὐτές, καθορίζεται ἡ πολιτικὴ ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε, γιὰ νὰ καταλήξουμε σὲ ἀπόφασι ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ, μὲ ὁμοσπονδιακὸ σύστημα, στηριζόμενο σὲ δύο περιοχές. Δηλαδή, ἀπὸ τὶς προγραμματικὲς δηλώσεις ὑποδεικνύονται ὁ στόχος καὶ ἡ μέθοδος, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουμε. Ἐγὼ εἶμαι ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Παίρνω στὰ χέρια μου τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ ἐφαρμόζω, ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως. Τὸ γεγονὸς ὅμως, ὅτι 4 κόμματα ἔχουν συνενωθῆ γιὰ νὰ δώσουν κυβέρνησι, δὲν σημαίνει ὅτι τὰ κόμματα αὐτὰ ἔχουν παραιτηθῆ τῶν ἀρχῶν πρὸς τὶς ὁποῖες πρεσβεύουν πάνω στὰ διάφορα θέματα. Καὶ φυσικά, ἂν ἔλθουν κάποτε στὴν ἐξουσία αὐτοτελῶς, θὰ θελήσουν βέβαια νὰ πολιτευθοῦν, μὲ βάσι τὶς δικές τους πολιτικὲς ἀπόψεις. Θέλω λοιπὸν νὰ τονίσω ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς διαμορφώθηκε, μὲ βάσι τὰ σημεῖα πάνω στὰ ὁποῖα συνέπεσαν οἱ ἀπόψεις τῶν κομμάτων.

Ἔτσι, καθ' ἕνα ἀπὸ τὰ κόμματα αὐτά, δικαιοῦται νὰ προβαίνη σὲ δηλώσεις, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν δικές του ἀπόψεις. Καὶ αὐτὸ δέν εἶναι παράξενο. Ἐν τούτοις, συχνά, διάφορες δηλώσεις ἐπικρίνονται, διότι συμβαίνει ἀοχηγοὶ κομμάτων νὰ ἔχουν ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἰδιότητα μέλους τῆς κυβερνήσεως. Καὶ συζητεῖται, στὶς περιπτώσεις αὐτὲς κατὰ πόσον οἱ δηλώσεις γίνονται ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεως ἢ ἐκ μέρους τοῦ κόμματος, στὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ δηλῶν.

Στὴν πραγματικότητα δύο ἀπὸ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως ἔχουν ἀπιοδιότητα νὰ προβαίνουν σὲ δεσμευτικὲς δηλώσεις: Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτεοικῶν. Οἱ δηλώσεις αὐτῶν, μόνον, δεσμεύουν τὴν κυβέρνησι. Εἶναι, ἄλλωστε, πολὺ εὔκολο, ὅσοι ἔχουν ἐπίσημη ἰδιότητα νὰ προσέχουν ἰδιαίτερα, μιλώντας πάνω σὲ λεπτὰ θέματα, ὥστε νὰ μὴ ἀποιοῦν κρίνωνται ἀπὸ τὶς προγραμματικὲς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως. Δέν ὑπάρχει ὅμως ἀπαράβαστο. Πρόκειμένου νὰ προβῆ σὲ δηλώσεις ὁποιοδήποτε μέλος τῆς κυβερνήσεως. Ἰδίως ἄταν πλησιάζουν ἐκλογὲς τὰ κόμματα ἐπιμένουν ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τῆς πολιτικῆς τῶν ἀπόψεις τῶν ἀποῖα ἀποθιμοῦν νὰ προβάλουν. Οἱ ἀπόψεις αὐτὲς ὅμως δὲν εἶναι δεσμευτικὲς γιὰ τὴν κυβέρνησι, μέχρις ὅτου ὑποβληθοῦν στὰ ὑπουργικὰ συμβούλια γιὰ νὰ υἱοθετηθοῦν ἀπὸ αὐτό, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβληθῆ πρότασι περὶ τροποποιήσεως τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως. Ἐμεῖς, πάντως, μέχρι σήμερα δέν ἀντιμετωπίσαμε παρόμοιο θέμα.

Ἂς ἔλθουμε τώρα στὴν Ε.Ο.Κ. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεώς μας εἶναι ἰδιότυπη καὶ ἡ ἐπιτυχία της ἔγκειται στὸ ὅτι κατώρθωσε νὰ συμβιβάση καὶ νὰ θέση σὲ ἐφαρμογή, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, διαφορες, διεστάμενες μεταξύ τους ἀπόψεις. Τοῦτο ἀποτελεῖ πολιτικὴν ἀκροβασία, ἀπὸ μιὰν ἄποψι. Ἐὰν οἱ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι ἡ κυβέρνησι ἀποδεικνύεται ἀσυνεπής. Δέν εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῆ κάτι τέτοιο, ἐφ' ὅσον ἡ ἀκολουθουμένη πολιτικὴ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν, εὑρίσκεται μέσα στὰ πλαίσια τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος».

Ἀπαντῶν σὲ ἐρώτησι δημοσιογράφων, ὁ κ. Τσαγλαγιαγκίλ, δήλωσε: Δέν τίθεται θέμα θυσιῶν, διότι ἁπλῶς δέν ἔγιναν θυσίες ἐθνικῶν συμφερόντων. Θὰ ἦταν σωστότερο ἡ κατάστασι νὰ παρουσιάζεται ὡς προσφορὰ τῶν κομμάτων στὴν προσπάθεια προσεγγίσεως τῶν μεταξύ τους ἀπόψεων, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα.

Δέν εὐσταθοῦν οἱ ἰσχυρισμοί ὅτι τὰ κόμματα ἀνέλαβαν τὴν ἐξουσία μὲ θυσία τῶν ἀπόψεών τους, ἢ ἐγκατάλειψη τῶν ἀοχῶν τους. Κανένα κόμμα, δέν παραιτήθηκε ἀπὸ τοὺς βασικοὺς στόχους του. Ὅλα προσπάθησαν νὰ συμπεριλάβουν τοὺς στόχους των στὸ κυβερνητικὸ πρόγραμμα. Ὅταν π.χ. λένομεν ὅτι: Σκοπὸς τῆς κυπριακῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ κατοχύρωσι τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς τουρκοκυπριακῆς κοινότητος, καθώς καὶ ἡ βελτίωσι τῶν συνθηκῶν τῆς οἰκονομικῆς διαβιώσεώς της, ὅλα τὰ κόμματα πιστεύουν σ' αὐτό. Τάσσεται ἔτσι πραγματικὸς σκοπὸς καὶ ὁρισμένουν οἱ λεπτομέρειες. Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὲς ἐπέυχεται συμφωνία ἐπὶ ἑνὸς σημείου, ἀφοῦ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὶς ὑπάρχουσες πολιτικὲς συνθῆκες καὶ τὴν δομὴ τῆς κυβερνήσεως.

Πιστεύω—κατέληξε ὁ κ. Τσαγλαγιαγκίλ — ὅτι ἡ ἀνωτέρω συνοπτικὴ εἰκόνα τῆς πολιτικῆς μας, ἀποδίδει τὴν πραγματική της ἔννοια.

Συσκευὴ διαβάζει κείμενα γιὰ τυφλοὺς

Καταργεῖται τὸ σύστημα Μπράϊγ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Οἱ τυφλοὶ ὅλου τοῦ κόσμου θὰ ἔχουν σύντομα στὴ διάθεσή τους μιὰ συσκευὴ ποὺ ὁπωσδήποτε θὰ τοὺς ἀλλάξει ριζικὰ τὴν ζωή: Μιὰ συσκευὴ ποὺ μπορεῖ καὶ «διαβάζει μεγαλόφωνα» ὁποιοδήποτε κείμενο.

Ἡ πρώτη δημόσια ἐπίδειξη τῆς ἐκπληκτικῆς αὐτῆς συσκευῆς ἔγινε στὶς 10 Ἰανουαρίου στὸ Ντὲ Μουάν, στὴν πολιτεία Ἀϊόβα τῶν ΗΠΑ. Δόθηκε στὴ μηχανὴ ἕνα κείμενο ποὺ αὐτὴ ἄρχισε νὰ τὸ ἀπαγγέλλει, μὲ κάπως περίεργη προφορὰ εἰν' ἀλήθεια, ποὺ δὲ δυσκόλευε ὅμως τὴν κατανόησί του.

Ὁ δόκτωρ Κένεθ Τζέρονικαν, πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ὁμοσπονδίας τυφλῶν τῶν ΗΠΑ ἦταν γοητευμένος ἀπὸ τὴν «συσκευὴ ἀναγνώσεως Κουρτζβάϊς»· ὅπως ὀνομάσθηκε ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐφευρέτη της: «Δουλεύει στ' ἀλήθεια», δήλωσε, σὰν νὰ μὴν τὸ πολυπίστευε, μόλις τὴν ἄκουσε. Καὶ πρόσθεσε ἀστειευόμενος: «Ἡ προφορὰ της θυμίζει Σκανδιναβούς, ἀφοῦ τ' ὄνομά μου τὸ προφέρει «Γιένικαν» ἀντὶ Τζένικαν».

Ἡ συσκευὴ μοιάζει μὲ μηχάνημα ποὺ βνάζει φωτοαντίγραφα. ἀποτελεῖται